

“ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೆ – ಆತ್ಮವನ್ನು ಸತ್ಯಾಪ್ತಿದಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಜಿಂತೆಯರಾ, ಯಾವುದೇ ನಿಬಂಧತೆ ಉಂಟಿರುವಾರು, ಮಾಯಿಯ ತಪ್ಪಿ ಮಾಡಿಸಿದಿರಾ”

ಪ್ರಶ್ನೆ: ನಿಂದಿ ಮಕ್ಕಳ ಭಾಂಗಿದ ಸದಾ ಯಾವ ಶಿಭ ಮಾತುಗಳು ಹೋರಿದಬೇಕು?

ಉತ್ತರ: ಬಾಯಿಂದ ಸದಾ ಇದೇ ಶಿಭಮಾತುಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡಿ – ನಾವು ನರಸಿಂದ ನಾರಾಯಣರು ಆಗುತ್ತೇವೆ, ಕಡಿಮೆ ಪದವಿ ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವೇ ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೀಕರಾಗಿದ್ದೇವು, ಈಗ ಪುನಃ ಆಗುತ್ತೇವೆ ಆದರೆ ಈ ಗುರಿಯು ಉನ್ನತವಾಗಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಬಹಕ-ಬಹಕ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದಿರಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಮ್ಮ ಲೆಕ್ಕಪತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು, ಗುರಿ-ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಸನ್ಮುಖದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪುರುಷಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದರು.

ಓಂಶಾಂತಿ. ತಂದೆಯು ಕುಂಡಲ ಆತ್ಮಕ ಮಕ್ಕಳಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ – ನಿಂದಿಲ್ಲ ನೆನಷಿನ ಯಾತ್ರೆಯಿಲ್ಲ ಕುಂಡಲಕೊಂಡಾಗ ಸಹೋದರ-ಸಹೋದರಿಯರಿಗೆ ಇದನ್ನು ತಿಳಿಸಿ – ತಾವು ಆತ್ಮಭಾವಮಾನಿಯಾಗಿ ಕುಂಡಲಕೊಳ್ಳ ಮತ್ತು ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ. ಈ ಸ್ತುತಿ ತರಿಸಬೇಕು, ನಿಮಗಿಂಗ ಈ ಸ್ತುತಿಯು ಸಿಗುತ್ತದೆ – ನಾವಾತ್ಮರಾಗಿದ್ದೇವೆ, ನಿಮಗೆ ಓದಿಸಲು ನಮ್ಮ ತಂದೆಯು ಬರುತ್ತಾರೆ. ನಾವೂ ಸಹ ಕರ್ಮೀಂದ್ರಿಯಗಳ ಮೂಲಕ ಓದುತ್ತೇವೆ. ತಂದೆಯೂ ಕರ್ಮೀಂದ್ರಿಯಗಳ ಅಧಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇವರ (ಬ್ರಹ್ಮ) ಮೂಲಕ ವೋಟಿಮೊದಲಗೆ ಇದನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ – ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ. ಮಕ್ಕಳಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ – ಇದು ಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗವೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೇವಲ ಒಬ್ಬ ಜ್ಞಾನಸಾಗರ, ಪತಿತ-ಪಾವನನೇ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ನಿಮಗೆ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಇದೇ ಪಾಠವು ಸಿಗುತ್ತದೆ – ತನ್ನನ್ನು ಆತ್ಮನೆಂದು ತಿಳಿದು ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ, ಇದು ಬಹಕ ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಯಾವುದೂ ಅದನ್ನು ಅನ್ಯರಿಗೆ ಹೇಳಿದರೂ ಸಹ ಅದರ ಅಧಿಕವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಡುವ ಶೈಲಿಯು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ನಿಮಗೇ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬೀಳಹಿನ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿದರೆ ವಿಕರ್ಮಗಳು ವಿನಾಶವಾಗುವವು. ವಿವೇಕವು ಹೇಳುತ್ತದೆ – ಇದು ಹಕ್ಕಿಯ ಪ್ರಪಂಚವಾಗಿದೆ, ಹೊಸಪ್ರಪಂಚ ಮತ್ತು ಹಕ್ಕಿಯ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಬಹಕ ಅಂತರವಿದೆ. ಅದು ಪಾವನಪ್ರಪಂಚ, ಇದು ಪತಿತ ಪ್ರಪಂಚವಾಗಿದೆ. ಹೀ ಪತಿತ-ಪಾವನ ಬಸ್ತಿ, ಬಂದು ಪಾವನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಗೀತೆಯಿಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ನನ್ನಾಖಣನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ ಎಂಬ ಶಬ್ದವಿದೆ. ದೇಹದ ಸರ್ವಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ತ್ವರಿತ ಮಾಡಿ ತನ್ನನ್ನು ಆತ್ಮನೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ಈ ದೇಹದ ಸಂಬಂಧಗಳು ಮೊದಲು ಇರಲಿಲ್ಲ, ನಿಂದಾತ್ಮಗಳ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹಾತ್ವವನ್ನಾಖಣನಿಯಲು ಬರುತ್ತಿರಿ. ಒಂಟಯಾಗಿ ಬಂದವು, ಒಂಟಯಾಗಿಯೇ ಹೊಂಗಬೇಕೆಂಬ ಗಾಯನವಿದೆ, ಇದರ ಅಧಿಕವನ್ನು ಮನುಷ್ಯರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನಿಂದಿಗೆ ಇದರ ಅಧಿಕವನ್ನು ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ. ನಾವಿಗೆ ನೆನಷಿನ ಯಾತ್ರೆಯಿಂದ ಅಧಿವಾ ನೆನಷಿನ ಬಲದಿಂದ ಪಾವನರಾಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದೇ ರಾಜಯೋಗ ಬಲವಾಗಿದೆ. ಅವರಿದು ಹತಯೋಗವಾಗಿದೆ, ಅದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯರು ಸ್ವಾಲ್ಪಸಮಯಕ್ಕಾಗಿ ಆರೋಗ್ಯವಾಗಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಸತ್ಯಯಿಗದಲ್ಲಿ ನಿಂದಿ ಎಷ್ಟು ಅರ್ಥಾತ್ವವಂತರಾಗಿರುತ್ತಿರೋ ಹತಯೋಗದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಇಲ್ಲ ಈ ಇಂ ಇಂ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಹಕ್ಕಿಯ ಪ್ರಪಂಚವಾಗಿದೆ. ಸತ್ಯಯಿಗ ಹೊಸಪ್ರಪಂಚವು ಯಾವುದು ಮೊದಲು ಇತ್ತೋಂ ಅದರಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರ ರಾಜ್ಯವಿತ್ತು. ಇದು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲ ಪ್ರತಿಯೋಂದು ವಸ್ತು ಹೊಸದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಎದ್ದೇಂ ತ್ವಿಯತಮೆಯರೇ ಎದ್ದೇಂ ಎಂದು ಗೀತೆಯೂ ಇದೆಯಲ್ಲವೇ. ನವಯುಗವೆಂದರೆ ಸತ್ಯಯಿಗವಾಗಿದೆ, ಹಕ್ಕಿಯ ಯುಗವು ಕಲಯುಗವಾಗಿದೆ. ಈಗ ಇದಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಸತ್ಯಂಗವೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ಸ್ತುತಿಗೆ ತರಿಸಿದ್ದಾರೆ – ಈಗ ಕಲಯುಗವಾಗಿದೆ, ನಿಂದಿ ಸತ್ಯಯಿಗಕ್ಕಾಗಿ ಓದುತ್ತಿರಿ. ಈ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ನಿಮಗೆ ಹೊಸಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಪದವಿ ಸಿಗುತ್ತದೆಯೆಂದು ಹೇಳುವ ಅಧಿವಾ ಇಂತಹ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಓದಿಸುವವರು ಮತ್ತು ಯಾವುದೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಂದಿ ಮಕ್ಕಳಗೆ ಪ್ರತಿಯೋಂದು ಮಾತಿನ ಸ್ತುತಿ ತರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಹುಡುಗಾಟಕೆ ಮಾಡಬೇಕಿದೆ. ತಂದೆಯು ಎಲ್ಲರಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ – ಎಲ್ಲಯಾದರೂ ಕುಂಡಲಕೊಳ್ಳ, ಉದ್ಯೋಗ-ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಆದರೆ ತನ್ನನ್ನು ಆತ್ಮನೆಂದು ತಿಳಿದು ಮಾಡಿ. ಉದ್ಯೋಗ-ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಏನೇ ಕಷ್ಟವಿದ್ದರೂ ಸಹ ಎಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯವೋ ಸಮಯವನ್ನು ತೆಗೆದು ನೆನಷಿನಲ್ಲಿ ಕುಂಡಲಕೊಳ್ಳ ಆಗಲೀ ಆತ್ಮವು ಪವಿತ್ರವಾಗುವುದು. ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ಉಪಾಯವಿಲ್ಲ. ನಿಂದಿ ಹೊಸಪ್ರಪಂಚಕ್ಕಾಗಿ ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕಲಯುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ಪತಿತ ಆತ್ಮರು ಅಲ್ಲಗೆ ಹೊಂಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮಾಯಿಯು ಆತ್ಮನ ರೆಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ಕತ್ತಲಿಸಿಹಾಕಿದೆ. ಆತ್ಮವೇ ಹಾರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ. ಬಂದು ಶರೀರವನ್ನು ಜಿಷ್ಟು ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತ್ತದೆ. ಆತ್ಮವು ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ ತೀಕ್ಷ್ಣ ರಾಕೆಂಬ್ ಆಗಿದೆ. ನಿಂದಿ ಮಕ್ಕಳಗೆ ಈ ಹೊಸ-ಹೊಸ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳ ಆಳ್ಳಯವನಿಸುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮವು ಎಷ್ಟು ಜಿಕ್ಕ ರಾಕೆಂಬ್ ಆಗಿದೆ ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲ 84 ಜನ್ಮಗಳ ಪಾತ್ರವು ಅಡಕವಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಮಾತುಗಳನ್ನು

ನೆನಹಿಟ್ಟುಕೊಂಡಾಗ ಉಮ್ಮೆಂಗ ಬರುವುದು. ಶಾಲೆಯಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲ ವಿದ್ಯೆಯು ನೆನಹಿರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ. ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲ ಏನಿದೆ? ಬುದ್ಧಿಯು ಶರೀರದಲ್ಲಿ, ಆತ್ಮದಲ್ಲಿಯೇ ಮನಸ್ಸು-ಬುದ್ಧಿಯದೆ. ಆತ್ಮವೇ ಓದುತ್ತದೆ, ನೌಕರಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಲ್ಲವನ್ನೂ ಆತ್ಮವೇ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಶಿವತಂದೆಯೂ ಸಹ ಆತ್ಮನಾಗಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಪರಮ ಆತ್ಮನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಜ್ಞಾನಸಾಗರನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅತಿಜಿಕ್ಷೆ ಜಂದುವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆ ತಂದೆಯಲ್ಲ ಯಾವ ಸಂಸ್ಥಾರವಿದೆಯೋ ಅದನ್ನೇ ನಿಂತು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲ ತುಂಬುತ್ತಾರೆ. ಇದೂ ಸಹ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ನಿಂದಿಗೆ ಯೋಗಬಲದಿಂದ ಹಾವನರಾಗುತ್ತಿದ್ದಿರಿ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪುರುಷಾಧ್ರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲ ಅನುತ್ತಿಂಣರಾಗಿಜಡುತ್ತೇವೆಯೋ ಎಂದು ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲ ಜಿಂತೆಯರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯ ವಿಷಯವೇ ಆಗಿದೆ - ನಾವಾತ್ಮರು ಸತೋಪ್ರಧಾನವಾಗಬೇಕು. ಯಾವ ನಿಬಂಧತೆಯೂ ಉಳಿಯಬಾರದು, ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಅನುತ್ತಿಂಣರಾಗಿಜಡುತ್ತೇವೆ. ಮಾಯೆಯು ನಿಮಗೆ ಪ್ರತಿ ಮಾತಿನಲ್ಲ ಮರೆಸುತ್ತದೆ. ಜಾಗ್ರೋ ಇಡಬೇಕೆಂದು ಆತ್ಮವೂ ಬಯಸುತ್ತದೆ. ಇಡೀ ದಿನದಲ್ಲ ಯಾವುದೇ ಆಸುರಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂಬ ಸಂಕಲ್ಪವೂ ಇರುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಮಾಯೆಯು ಜಾಗ್ರೋ ಇಡಲು ಜಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಂತು ಮಾಯೆ ವಶದಲ್ಲ ಬಂದುಜಡುತ್ತಿದ್ದಿರಿ, ಜಾಗ್ರೋ ಇಡಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಲಾಭ-ನಷ್ಟದ ಲಿಕ್ಟ್ವಿಷನಿಡುತ್ತಾರೆ. ನಿಮ್ಮದೂ ಸಹ ಇದು ದೊಡ್ಡ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರವಾಗಿದೆ. 21 ಜನ್ಮಗಳ ಸಂಪಾದನೆಯಾಗಿದೆ ಅಂದಾಗ ಇದರಲ್ಲ ಹುಡುಗಾಟಕೆ ಮಾಡಬಾರದು. ಮಕ್ಕಳು ಬಹಳ ಹುಡುಗಾಟಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ತಂದೆ (ಬ್ರಹ್ಮಾ) ಯನ್ನಂತೂ ನಿಂತು ಸೂಕ್ಷ್ಮವತನದಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಪ್ರೇಗಂದಳಿಯೂ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ಇವರು ಬಹಳ ಪುರುಷಾಧ್ರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರಿಗೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವನಿಸುತ್ತದೆ - ತಂದೆಯ ನೆನಹಿನಲ್ಲ ಸ್ವಾನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ಭೋಜನ ಪ್ರೀತಿರಿಸುತ್ತೇನೆ ಆದರೂ ಸಹ ಮರೆತುಹೋಗುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತೆ ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಸಜ್ಜಿಕ್ಕು ಆಗಿದೆ. ಈ ಮಾತಿನಲ್ಲ ಯಾವುದೇ ಮತ್ತಬೇದ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಗೀತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ - ದೇಹಸಹಿತ ದೇಹದ ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಒಡಿ ಎಂದು. ಅಂದಮೇಲೆ ಇನ್ನು ಉಳಿಯುವುದು ಆತ್ಮ ಮಾತ್ರ. ದೇಹವನ್ನು ಮರೆತು ತನ್ನನ್ನು ಆತ್ಮನೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ, ಆತ್ಮವೇ ಪತಿತ-ತಮೋಪ್ರಧಾನವಾಗಿದೆ ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯರು ಆತ್ಮವು ನಿರ್ಲಿಪದಾಗಿದೆ, ಆತ್ಮನೇ ಪರಮಾತ್ಮ, ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಆತ್ಮನೆಂದು ಹೇಳಿಜಡುತ್ತಾರೆ ಆದ್ವರಿಂದ ಆತ್ಮದಲ್ಲ ಯಾವುದೇ ಲೀಪಜೀಪವು ಅಂತುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ತಮೋಗುಣ ಮನುಷ್ಯರಾಗಿರುವಕಾರಣ ತಮೋಗುಣ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನೇ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಸತೋಗುಣಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಅವರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲ ತಮೋಪ್ರಧಾನರಾಗಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿ ವಸ್ತು ಮೊದಲು ಸತೋಪ್ರಧಾನ, ನಂತರ ಸತೋ, ರಜೋ, ತಮೋದಲ್ಲ ಬರುತ್ತದೆ. ಸ್ಥಾಪನೆ ಮತ್ತು ವಿನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ಹೊಸಪ್ರಪಂಚದ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ ನಂತರ ಈ ಹಕ್ಕಿಯಪ್ರಪಂಚದ ವಿನಾಶವಾಗಿಜಡುತ್ತದೆ. ಭಗವಂತನಂತೂ ಹೊಸಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ರಚಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಈ ಹಕ್ಕಿಯ ಪ್ರಪಂಚವು ಬದಲಾಗಿ ಹೊಸದಾಗುವುದು. ಹೊಸಪ್ರಪಂಚದ ಜಿಹ್ವೆಯಾಗಿ ಈ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರಿದ್ದಾರಲ್ಲವೇ. ಇವರು ಹೊಸಪ್ರಪಂಚದ ಮಾಲೀಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ತ್ರೈತಾಯುಗಕ್ಕೂ ಹೊಸಪ್ರಪಂಚವೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾಲಯುಗಕ್ಕೆ ಹಳೆಯಿದು, ಸತ್ಯಯುಗಕ್ಕೆ ಹೊಸದೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದು. ಕಾಲಯುಗದ ಅಂತ್ಯ ಮತ್ತು ಸತ್ಯಯುಗದ ಆದಿಯ ಇದು ಸಂಗಮಯುಗವಾಗಿದೆ. ಯಾರಾದರೂ ಎಂ.ಎ., ಜಿ.ಎ ಓದುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಉನ್ನತ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆಲ್ಲವೇ. ನಿಂತು ಈ ವಿದ್ಯೆಯಂದ ಎಷ್ಟು ಶ್ರೀಷ್ಟರಾಗುತ್ತಿದ್ದಿರಿ! ಇವರನ್ನು ಇಷ್ಟು ಶ್ರೀಷ್ಟರಾಗಿ ಯಾರು ಮಾಡಿದರು? ಎಂಬ ಮಾತು ಪ್ರಪಂಚದವರಿಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ನಿಂದಿಗೆ ಆದಿ-ಮಧ್ಯ-ಅಂತ್ಯವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ. ಎಲ್ಲರ ಜೀವನಜರಿತೀಯನ್ನು ನಿಂತು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ. ಇದೇ ಜ್ಞಾನವಾಗಿದೆ. ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲ, ಕೇವಲ ಕರ್ಮಕಾಂಡವನ್ನು ಕಾಲನುತ್ತಾರೆ. ಭಕ್ತಿಯು ವಿನಾಶರಾಗಿದೆ, ಎಷ್ಟೂಂದು ವಣನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ! ಭಕ್ತಿಯು ನೋಡಲು ಬಹಳ ಸುಂದರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಜೀಜದಲ್ಲ ಸೌಂದರ್ಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಇಷ್ಟು ಜಿಕ್ಕಬಿಜದಿಂದ ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡವುಕ್ಕವಾಗಿಜಡುತ್ತದೆ. ಇದು ಭಕ್ತಿಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾಗಿದೆ, ಬಹಳಷ್ಟು ಕರ್ಮಕಾಂಡವಿದೆ. ಜ್ಞಾನದ ಗುಣಕು ಒಂದೇ ಆಗಿದೆ - ಮನ್ಮಾಭವ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ತಮೋಪ್ರಧಾನರಿಂದ ಸತೋಪ್ರಧಾನರಾಗಲು ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ. ಹೇ ಪತಿತ-ಪಾವನ ಬಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ಹಾವನ ಮಾಡಿ ಎಂದು ನಿಂದೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಿರಿ ಪಕೆಂದರೆ ರಾವಣರಾಜ್ಯದಲ್ಲ ಎಲ್ಲರೂ ಪತಿತ, ದುಃಖಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ರಾಮರಾಜ್ಯದಲ್ಲ ಎಲ್ಲರೂ ಹಾವನ, ಸುಖಯಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ರಾಮರಾಜ್ಯ, ರಾವಣರಾಜ್ಯ ಎಂಬ ಹೆಸರಂತೂ ಇದೆ ಆದರೆ ರಾಮರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು ನಿಂತು ಮಕ್ಕಳವಿನಿಃ ಮತ್ತು ಯರ್ಥ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನಿಂದಿಗೆ ಪುರುಷಾಧ್ರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. 84 ಜನ್ಮಗಳ ರಹಸ್ಯವು ನಿಮ್ಮ ವಿನಿಃ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಭಿಲೆ ಭಗವಾನುವಾಚ - ಮನ್ಮಾಭವ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಈ ಜೆಕ್ಕಪು ಮುಕ್ತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ 84 ಜನ್ಮಗಳು ಹೇಗೆ ಪೂರ್ಣವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಯಾರೂ ತಿಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಗೀತೆಯನ್ನು ಹಿಡಿ ತಿಳಿಸುವವರ ಬಿಜ ಹೊರಿ ಕೇಳಿರಿ - ಗೀತೆಯಲ್ಲ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಂತೂ ಈಗ ಇಡೀ ಜ್ಞಾನವು ಹಸಿಯತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ಮಕ್ಕಳೇ, ಮೊದಲು ಎಂದಾದರೂ ಮಿಲನ ಮಾಡಿದ್ದೇರಾ? ಹೌದು ಬಾಬಾ, ಕಲ್ಪದ ಮೊದಲೂ ಮಿಲನ ಮಾಡಿದ್ದೇವು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ತಂದೆಯು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ನೀವು ಅರ್ಥನಹಿತವಾಗಿ ಉತ್ತರ ಹೊಡುತ್ತೀರಿ. ಕೇವಲ ಗಿಜಯ ತರಹ ಹೇಳಬಹುದ್ದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ತಂದೆಯೂ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ - ಒಳ್ಳೆಯದು, ಏಕೆ ಮಿಲನ ಮಾಡಿದ್ದಿರಿ, ಹನಸ್ಸು ಪ್ರಾಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ. ಆಗ ನೀವು ಹೇಳ - ನಾವು ವಿಶ್ವದ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದೇವು, ಅದರಲ್ಲ ಎಲ್ಲವೂ ಬಂದುಭಿಡುತ್ತದೆ. ನರಸಿಂದ ನಾರಾಯಣನಾಗಿದ್ದೇವು ಎಂದು ಭಲೆ ನೀವು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ ಅದರ ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೀಕರಾಗುವುದು ಎಂದರೆ ಅದರಲ್ಲ ರಾಜ-ರಾಣಿ ಮತ್ತು ದೈವಿರಾಜಧಾನಿಯೆಲ್ಲವೂ ಇರುತ್ತದೆ. ರಾಜ-ರಾಣಿ, ಪ್ರಜೆಗಳು ಎಲ್ಲವೂ ಬಂದುಭಿಡುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಶುಭನುಡಿಯುವುದು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವಂತೂ ನರಸಿಂದ ನಾರಾಯಣನೇ ಆಗುತ್ತೇನೆ. ಕಡಿಮೆ ಪದವಿಯನ್ನಲ್ಲ ಎಂದು ಮಕ್ಕಳ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಹೌದು ಮಕ್ಕಳ ಪೂರ್ಣಪೂರುಷಾಭಿ ಮಾಡಿ. ಈಗಿನ ಪ್ರಯಾಂಕದನುಸಾರ ನಾವು ಶೈಂಘವದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೀವೇಯೇ ಅರ್ಥವಾ ಇಲ್ಲವೇ? ಎಷ್ಟು ಮಂದಿಗೆ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದೀನೆ? ಎಷ್ಟು ಜನ ಅಂಧರಿಗೆ ಉರುಗೋಲಾಗಿದ್ದೀನೆ? ಎಂದು ತಮ್ಮ ಲೆಕ್ಕಪತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳ. ಒಂದುವೇళೆ ಸರ್ವಿಣಿ ಮಾಡಲಾಲ್ಲವೆಂದರೆ ನಾವು ಪ್ರಜೆಗಳಲ್ಲ ಹೋಗುತ್ತೀವೆಂದು ತಿಳಿಯಲಿ. ತಮ್ಮಾಂದಿಗೆ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳ - ಒಂದುವೇళೆ ನಾವಿಂಗ ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಯಾವ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೀವೇ? ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದಿರಿ. ನಾವಂತೂ ನೆನಪೇ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಅಂದಮೇಲೆ ಜಾಟಣನ್ನೇಕೆ ಇಡುವುದೆಂದು ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳ ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಹೃದಯಾಭಾತವಾಗುವುದೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತಹವರು ಗಮನವನ್ನೂ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ, ಓದುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವನ್ನು ಅರಿತವನೆಂದು ತಿಳಿದು ಕುಳಿತುಕೊಂಡರೆ ಅಂತಿಮದಲ್ಲ ಅನುತ್ತೀಣರಾಗುವಿರಿ. ತಮ್ಮ ಕಲ್ಯಾಣ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಗುರಿ-ಧ್ಯೇಯವಂತೂ ಸನ್ಮಾನದಿಲ್ಲದೆ, ನಾವು ಓದಿ ಈ ರೀತಿಯಾಗಬೇಕು. ಇದೂ ಸಹ ಆಶ್ಚರ್ಯವಲ್ಲವೇ. ಕಲಯುಗದಲ್ಲ ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲ ಅಂದಮೇಲೆ ಇವರಿಗೆ ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲ ಈ ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯವು ಎಲ್ಲಂದ ಬಂದಿತು? ಅಂದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ವಿದ್ಯೆಯ ಮೇಲೆ ಆಧಾರಿತವಾಗಿದೆ. ದೇವತೆಗಳು ಮತ್ತು ಅಸುರರ ಯುದ್ಧವಾಯಿತು, ದೇವತೆಗಳು ಜಯಗಳಿಗೆ ರಾಜ್ಯಪಡೆದರು ಎಂದಲ್ಲ. ಅಸುರರು ಮತ್ತು ದೇವತೆಗಳ ಯುದ್ಧವಾಗಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಕೌರವರು ಮತ್ತು ಹಾಂಡವರ ಯುದ್ಧವೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಯುದ್ಧದ ಮಾತೇ ನಿಷೇಧವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಮೊದಲಾಗಿ ಈ ಮಾತನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ದೇಹದ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತನ್ನನ್ನು ಆತ್ಮನೆಂದು ತಿಳಿಯಲಿ. ನಿಂವಾತ್ಮಗಳು ಅಶರೀರಿಯಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದಿರಿ ಮತ್ತೆ ಈಗ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ ಆದರೆ ಪವಿತ್ರ ಆತ್ಮಗಳೇ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯ. ತಮೋಪ್ರಧಾನ ಆತ್ಮಗಳು ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆತ್ಮದ ಲೆಕ್ಕಗಳಂತೂ ತುಂಡರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ, ಮಾಯೆಯು ಪತಿತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದೆ. ತಮೋಪ್ರಧಾನರಾಗಿರುವಕಾರಣ ಅಷ್ಟು ದೂರ ಪವಿತ್ರ ಸಾಫ್ತನಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮವು ಹೇಳುತ್ತದೆ - ನಾವು ಮೂಲತಃ ಪರಮಧಾಮದ ನಿವಾಸಿಗಳಾಗಿದ್ದೀವೆ, ಇಲ್ಲ ಹಾತ್ರವನ್ನಿಂಬಿಸಲು ಈ ಹಂಜತ್ತಗಳ ಗೊಂಬೆ (ಶರೀರ) ಯನ್ನು ತೆಗೆದುಹೊಂಡಿದ್ದಿರಿ. ಯಾರಾದರೂ ಮರಣಹೊಂದಿದಾಗ ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಯಾದರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಆದ್ದು ಯಾರು? ಅಲ್ಲ ಶರೀರವು ಹೋಯಿತೋ, ಆತ್ಮವು ಹೋಯಿತೋ? ಶರೀರವಂತೂ ಇಲ್ಲ ಸುಷ್ಟುಹೋಯಿತು ಆದರೆ ಆತ್ಮವೇ ಉಳಿಯತು. ಅದು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಂತೂ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯರಂತೂ ಯಾರೇನು ತಿಳಿನುವರೋ ಅದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದವರು ಭಕ್ತಿಯನ್ನೇ ಕಲಸಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರ ಯಥಾರ್ಥ ಪರಿಚಯವೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಶಿವನ ಪೂರ್ಜಿಯು ಎಲ್ಲದಿಕ್ಕಿಂತ ಶೈಂಘವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಶಿವನೇ ಸರ್ವಶೈಂಘನಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಅವನನ್ನೇ ನೆನಪು ಮಾಡಿ, ಸ್ವರಣೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಮಾಲೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಶಿವ, ಶಿವ ಎಂದು ಹೇಳ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಜಹಿಸುತ್ತಾ ಇರಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದೆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಹೊಂಡು ಶಿವ, ಶಿವ ಎನ್ನುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಗುರುಗಳು ಅನೇಕಪ್ರಕಾರದ ಶಿಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲ ಒಂದೇಮಾತಾಗಿದೆ - ಸ್ವಯಂ ತಂದೆಯೇ ತಿಳಿನುತ್ತಾರೆ, ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ವಿಕರ್ಮಗಳು ವಿನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ. ಬಾಯಂದ ಶಿವ, ಶಿವ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳು ತಂದೆಯು ನಾಮಸ್ವರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ! ಇದೆಲ್ಲವೂ ಗುಪ್ತವಾಗಿದೆ. ನೀವು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿರಿ ಎಂಬುದು ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಕಲ್ಪದ ಹಿಂದೆ ಯಾರು ತಿಳಿದುಹೊಂಡಿದ್ದರೋ ಅವರೇ ಬಂದು ತಿಳಿದುಹೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಹೊಸ-ಹೊಸಮಕ್ಕಳು ಬರುತ್ತಾ ವ್ಯಧಿಹೊಂದುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಮುಂದೆಹೋಳಂತೆ ಡ್ರಾಮಾ ಏನೇನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ಹೀಗಿಂಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಮೊದಲೇ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಮಾಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದುವೇళೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿಸಿದರೆ ಅದು ಆರ್ಥಾತ್ ಫಿಷಿಯಲ್ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ತಿಳಿದುಹೊಳ್ಳುವ ಮಾತುಗಳಾಗಿವೆ. ಈಗ ನಿಮಿಗೆ ತಿಳಿವಳಕೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲ ತಿಳಿವಳಕೆಹಿನರಾಗಿದ್ದಿರಿ, ಈಗ ನಿಮಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ - ಭಕ್ತಿಯೂ ಸಹ ಡ್ರಾಮಾದಲ್ಲ ನಿಗದಿಯಾಗಿದೆ.

ಈಗ ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ತಿಳಿದುಹೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ - ನಾವು ಈ ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲ ಇನ್ನು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ವಿದ್ಯೆಯೇ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲವುತ್ತದೆ. ನೀವೂ ಸಹ ಈ ಮುಖ್ಯ-ಮುಖ್ಯಮಾತುಗಳನ್ನು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯ ಮಾತು - ತಂದೆಯುಪತ್ತಿ ಪಕ್ಕಾ ಮಾಡಿ ನಂತರ ಮುಂದೆಹೋಗಿ ಇಲ್ಲವಾದರೆ ವ್ಯಧಿವಾಗಿ ಏನೇನನ್ನೂ ಕೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಮಕ್ಕಳು ಕೆಲವರು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ - ಬಾಬಾ, ಗೀತೆಯು

ಭಗವಂತನು ಶಿವನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಇದಂತೂ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಬರೆದುಕೊಳ್ಳಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಭಲೆ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲ ಕುಳತುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದುವೇళೆ ಅವರಿಗೆ ತಂದೆಯು ಬಂದಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಅಥವಾಗಿರುವುದಾದರೆ ನಾವು ಹೋಗಿ ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಮಿಲನ ಮಾಡಬೇಕು, ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವರು ಆದರೆ ಒಬ್ಬರಿಗೂ ನಿಶ್ಚಯ ಕುಳತುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಪತ್ರಗಳೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಭಲೆ ಜಾನವು ಜೆನಾಗಿದೆ ಎಂದು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಅಂತಹ ತಂದೆಯು ಯಾರಿಂದ ನಾವು ಇಷ್ಟು ಸಮಯ ದೂರ ಉಳಿದಿದ್ದೇವು. ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಅಲೆದಾಡಿದೆವು. ಈಗ ಆ ತಂದೆಯು ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೀಕರನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ, ನಾವು ಅವರ ಬಳ ಹೋಗಲೇಬೇಕು ಎನ್ನುವ ದ್ವೀಯವು ಯಾರಿಗೂ ಇಲ್ಲ. ಮುಂದೆಹೋದಂತೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಬರುತ್ತಾರೆ, ಒಂದುವೇళೆ ತಂದೆಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ, ಅವರೇ ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠ ಭಗವಂತನಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಅಥವಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದಾದರೆ ಅವರ ಮಕ್ಕಳಾಗಬೇಕಲ್ಲವೇ. ಅವರ ಬುದ್ಧಿಯ ಜೀಗವು ತೆರೆಯುವಂತೆ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಳ್ಳೆಯಿಂದ-

ಮುಧುರಾತಿ ಮುಧುರ ಅಗಲಹೋಗಿ ಮರಳಸಿಕ್ಕಿರುವ ಮಕ್ಕಳಪ್ರತಿ ಮಾತಾಪಿತಾ ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರ ನೆನಪು, ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮಿಕ ಮಕ್ಕಳಗೆ ಆತ್ಮಿಕ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ತೇ.

ಮುಧುರಾತಿ ಮುಧುರ ಅಗಲಹೋಗಿ ಮರಳಸಿಕ್ಕಿರುವ ಮಕ್ಕಳಪ್ರತಿ ಮಾತಾಪಿತಾ ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರ ನೆನಪು, ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮಿಕ ಮಕ್ಕಳಗೆ ಆತ್ಮಿಕ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ತೇ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರ:-

1. ಉದ್ಯೋಗ-ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಆತ್ಮವನ್ನು ಪಾವನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸಮಯ ತೆಗೆದು ನೆನಹಿನ ಪರಿಶ್ರಮಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಂದೂ ಯಾವುದೇ ಆಸುರಿ ಕರುಣ ಮಾಡಬಾರದು.
2. ತನ್ನ ಮತ್ತು ಅನ್ಯರ ಕಲ್ಯಾಣ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಓದಬೇಕು ಮತ್ತು ಓದಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾನೇ ಎಲ್ಲಾ ಅರಿತವನೆಂದು ತಿಳಿಯಬಾರದು. ನೆನಹಿನ ಬಲವನ್ನು ಜಮಾ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ವರದಾನ:- ಮುಶಿಯ ಅಖಾಂತ ಲಜಾನೆಯಿಂದ ತುಂಜರುವ ಸದಾ ನಿಶ್ಚಿಂತ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಭವ

ಮುಶಿಯ ಸಾಗರನ ಮೂಲಕ ಪ್ರತಿದಿನ ಮುಶಿಯ ಅಖಾಂತ ಲಜಾನೆ ಸಿಗುವುದು ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವುದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಮುಶಿ ಕಳೆದುಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ಮಾತಿನ ಜಿಂತೆ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲ ಈ ಆಸ್ತಿ ಏನುಮಾಡುವುದು? ಪರಿವಾರ ಏನಾಗುವುದು? ಪರಿವರ್ತನೆ ಆಗುವುದು ತಾನೆ, ಈ ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿರಲ ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಹಳೆಯದೆ ಆಗಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಶ್ಚಿಂತರಾಗಿಜಟ್ಟಿರಿ. ಏನೇ ಆದರೂ ಒಳ್ಳೆಯದೆ ಆಗುವುದು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಒಳ್ಳೆಯದೆ ಆಗಿದೆ ಯಾವುದೂ ಕೆಟ್ಟಿದ್ದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಬಳ ಇಂತಹ ಬಾದ್ಯಾಂತಿಕಾಗಿಯದೆ ಅದನ್ನು ಯಾರೂ ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಸ್ತೋತ್ರಗಾಂತರಾಗಿ:- ಈ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಒಂದು ಅಲೋಕಕ ಆಟ ಮತ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಆಟದ ಸಾಮಾನೆಂದು ತಿಳಿದು ನಡೆದಾಗ ಎಂದೂ ನಿರಾಶೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ.